

1985 - Szikora Róbert levelei

Feladó a gyermekklinikáról—Terápiás látogatás a kórházban — A Beatles nem válaszolt — „Roberto" viszont válaszol a lapunkhoz küldött levelekre „Kedves Robi! Emlékszel, még tavalyelőtt, milyen jó előadást tartottatok karácsonykor nekünk a klinikán az „Ergocs-kákkal"? Én még most is őrzöm azokat a varázsgolyókat, amiket ott osztogattatok. Remélem egyszer nekem is szerencsét fognak hozni, és teljesen meggyógyulok ... Szia, M. Péter"

Ezt a levelet a II. Számú Gyermekklinika egyik kis betege írta Szikora Róbertnek. Magam előtt látom a tágra nyílt, reménykedő és hálatelt szemeket. Abban a kórházban súlyosan beteg emberpalántákban tartják a lelket gondozóik, s minden lehetőséget megragadnak gyógyulásuk érdekében. Így jutottak el a zenekarhoz is.

Sokan keresik fel levélben vagy — a bátrabbak, élelmesebbek — személyesen is, az R-GO együttes énekesvezetőjét. A levéláradat egyrészt népszerűséget, másrészt tanácsalanságot és szeretethiányt tanúsít.

*

„Ciao Roberto!" Tudod, nem is értem, hogy minek írok. Talán azért, mert szomorú vagyok és nagyon félek. Hetente többször gondolok a halálra, de már régóta. Ha már nem lenne az együttes, biztosan más miatt élnék, de nem szívesen. Biztosan arra gondolsz, hogy még nagyon fiatal vagyok, és azért van ez így. De nem csak én érzek így, hanem mások is. Az R-GO-zenétől el tudok gondolkodni, és meg tudok változni, jó irányba. Lehet, hogy más lennék nélküle, talán komolyabb vagy linkebb. Idegesít, ha a fiatalok összeverekednek valami miatt. Nagyon komolyan — nem szeretek élni. Tudod, aki nem gazdag, nem tehetséges, annak igen szerencsétlen a sorsa."

*

Két évtizeddel ezelőtt a vele egykorúakhoz hasonlóan ő is a Beatlest imádta.

— Azt szoktad mondani, hogy úgy érezted, a Beatles és te, szinte egyek voltatok. Annak idején írtál-e nekik levelet?

— Természetesen írtam. A Teenager partyban bemondták a címüket, s oda küldtem a levelet. Persze nem válaszoltak. De most már tudom, számomra nem is az volt a fontos, hogy válaszoljanak, hanem az, hogy én írtam nekik. Olyan volt. mint egy igazi kapcsolatfelvétel. Azóta nagyot változott Szikora Róbert helyzete. Magyarországi méreteken neki is hatalmas rajongótábora van. Az ország sok-sok fiatalja ismeri. Sztár. Személye tiszteletet, szeretetet és indulatot egyaránt kivált. Koncertjein, az R-GO-klubban olykor túlcsoordulnak az érzelmek.

— Rajongóidat látva, nem éppen oly türelmesek, mint te voltál egykor.

— Valóban, az R-GO-rajongókból hiányzik a türelem. Bár van, aki szerényen csak egy aláírt képet kér, de mások újra és újra írnak, levelezni akarnának. Ha minden ilyen levélre válaszolnék, nem jutna időm a zenére. Persze, ha valaki nagyon szépet ír, akkor válaszolok.

— Mitől szép egy levél?

— Csak attól, ha őszinte. Jólesik, ha valaki leírja a rajongását, de sokkal jobban örülök annak, ha arról írnak, hogy milyen a családjuk, milyen az életük.

— Írnak-e „segélykérő" levelet, amelyben tanácsot, segítséget várnak tőled?

— Hogyne. De csak a különleges esetekre válaszolok, s mindig én sem tudok segíteni. Bár az is megtörtént, hogy egy orvos fölhívott, menjek be a kórházba egy paciensehez, mert szerinte ez a látogatás sokkal többet jelentene, mint bármilyen gyógyszer vagy terápia. Bementem hozzá, és biztattam, megnyugtattam, hogy mi mindannyian, az R-GO-sok közössége, várjuk. S ettől, hogy érezte, számítunk rá, szükségünk van rá, értelmet kapott az élete. Legutóbb a mozgássérült gyerekek kérték, hogy menjek el hozzájuk a Kertészeti Egyetem Klubjába. Ezt a segítséget is mindenképpen meg kellett adni.

— Rajongóid nyilván erőt merítenek ezekből a találkozásokból vagy leveleidből.

— Remélem sikerül segítenem azoknak, akik elmesélik, hogy mi a baj otthon, akit kirúgtak valahonnan, vagy akit elhagyott a srác vagy lány. Ilyenkor elmondom, hogy én mit csinálnék a helyükben.

— Gondolom, hogy telefonon is sokan „zavarják köreidet".

— A telefon mindig kizökkent, de ha fölhív valaki, megérezem a hangján, hogy tényleg segítségre van-e szüksége vagy csak társalogni akar.

— Megérezed a szavak mögött feszülő drámát?

— Igen. Nemcsak a zenében, hanem a beszédben is meghallom a „hamis" hangot.

— Említetted, hogy kapcsolatba kerültél a FIDOF-fal . . .

— Ez a szervezet évente 35 millió dollárt fordít elhagyott gyerekek nevelésére. Amikor Máltán énekeltem, megismerkedtem egy kubai énekesnő magyar származású férjével, aki a szervezet svédországi képviselője. Megkért, hogy írjak a feleségének dalokat. Nyáron Magyarországon is föllép majd az Interpop fesztivál gáláján.

*

Ez az év nem valami jól kezdődött az R-GO számára. Az együttesből hárman is eltávoztak. A válság megoldására akciót kezdeményeztek a rajongók. Ezúttal ők akartak segíteni.

— Te fölvállalod erőd szerint a rajongók lelkének pátyolgatását is. De kihez fordulhatsz te, a sztár, ha segítségre van szükséged?

— Én Istenhez fordulok elsősorban, Mert hívő vagyok. Bár tudom, hogy Őt nekem kell megteremteni magamban. Erről elég nehéz beszélni. Arra törekszem, hogy magamban tisztaságot, rendet, békét és békülékenységet teremtsék.

*

Szikora Róbert vállalta, hogy a szerkesztőségünk címére érkező levelekre válaszol.

Természetesen most is türelmet kér az olvasóktól. **Zétényi Zoltán**

Sztárüzenet

Kedves ☐☐ „örök" R-GO-rajongó, M.!

Örömet is okozott, de kissé el is szomorított leveled. Örültem, hogy a zenénk elgondolkodtat és jó irányba változtat, de elszomorodtam, mert azt írtad, hogy felesleges az élet, hogy félsz, s a halálra gondolsz. Azt írod, idegesít, ha fiatalok vesznek egymással. Engem is zavar, ha az R-GO-sok és mások veszekszenek, s azt szeretném, ha nem bántanánk egymást. Hidd el, hogy nemcsak mi ketten szeretnénk békességet. Sokan vagyunk, akik hasonlóan gondolkozunk. Attól pedig egyáltalán nem kell félned, hogy a sok tanulás tönkretesz. Sőt! Biztos vagyok abban, hogy a hasznodra válik. Minél többet tudsz, annál gazdagabbnak tudhatod magad! A gazdagság ugyanis nemcsak pénzzel mérhető. Ami pedig a küzdelem és az örömei, nekünk is nagyon meg kell küzdenünk minden apró örömért. Amiért pedig nem kell megküzdeni, az az egyik pillanatról a másikra értéktelenné válik, és többé nem okoz örömet.

„Hetente többször gondolok a halálra” (Üzenet)

Írta: Adminisztrátor

2015. december 18. péntek - Módosítás: 2015. december 18. péntek

Remélem, legközelebb arról írsz, hogy már nem félsz, és több örömet találsz az életben. Szia!
Üdvözlettel: Szikora Róbert.

Kedves Erzsébet!

Köszönöm jókívánságaidat, és kívánom, hogy mielőbb újra egészséges legyél! Amiről írtál, nagyon kellemetlen dolog, de legalább kiderült, hogy mi váltja ki a tüneteket. Így a lehetőségek szerint a minimálisra csökkentheted a „feldagadást”. Sokan élnek hozzád hasonló körülmények között. Van akit bizonyos virágpor betegít meg, másokat pedig a liszt. Majd szép lassan megtanulod, hogy másoknál óvatosabban kell élned, de így is ugyanolyan boldog lehetsz, mint mások. Az a fontos, hogy nem keseredtél el teljesen, és bizakodva várod a szakmunkásvizsgát! Jó egészséget és türelmes óvatosságot kívánok! Üdvözlettel: Sz. R.

Kedves Zsuzsa!

Tudod, nem könnyű olyan megoldást találni, amelyik mindenkinek egyformán jó. Egy biztos: ha azt akarod, hogy szüleid elfogadjanak, akkor ne arra törekedj, hogy ők változzanak meg, hanem te változz meg! Méghozzá úgy, hogy ne kelljen az elveidet sem föladni. Ne akard velük megszerettetni azt, amit te szeretsz, hanem őrizd meg magadnak, és legyen ez a te belső kincsöd. Meglátod, így sokkal könnyebb lesz az együttélés szülőiddel! Üdvözl: Sz. R.

Kedves Judit!

Remélem azóta már megtudtad, hogy mi az igazság 1. körül. Nehéz helyzetben vagy, de ne keseredj el végleg! Inkább próbáld levonni a tanulságokat! Milyen ember is I.? Mennyire ismerted őt? Őszinte volt-e hozzád? Méltó-e a bizalmadra? Ezek nagyon fontos és tisztázandó kérdések! A szerelem, tudom (majdnem) mindent legyőz, tartja a régi mondás, de azt hiszem, hogy ezt a kapcsolatot inkább a szenvedély irányítja s nem az egyenrangú, nyitott szerelem. Ezt is gondold végig, és így értékeld a kapcsolatokat! Együtt érez veled és üdvözl: Sz. R.